

۲۰۱۹/۰۱۱/۲۶

صدای امریکا - خبر روز

با تیصره آریانا افغانستان آنلاین

مذاکرات صلح افغانستان: زنان کجای معامله قرار دارند؟

یک گروه‌مایی زنان افغان برای پافشاری بر تطبیق قوانین منع خشونت علیه زنان

با شدت گرفتن مذاکرات میان امریکا و نمایندگان طالبان، نگرانی‌ها نسبت به امکان بی‌توجهی به حقوق زنان در افغانستان مطرح بوده است.

شماری از فعالان حقوق زنان می‌گویند که حضور زنان در گفتگوها با طالبان کم‌رنگ است و این نگرانی که صدای آن‌ها در توافقات صلح شنیده نشود، وجود دارد.

زهره یوسف، مشاور خانم نخست افغانستان و از فعالان حقوق زنان به صدای امریکا گفت که زنان افغانستان در خط مقدم قربانی می‌دهند و در صورتی که صدای آن‌ها شنیده نشود، مذاکرات با طالبان نمی‌تواند منجر به صلح پایدار شود.

او گفت "قرار است یک اجماع ملی زنان افغان را در آینده نزدیک دایر کنیم که عده زیادی از زن‌ها از تمام ولایات در آن شرکت خواهند کرد. در آنجا یک اعلامیه صادر خواهیم کرد که نکات آن باید در میز مذاکرات مدنظر گرفته شود."

فعالان حقوق زن می‌گویند که باید حفظ آزادی‌های زنان برای کار کردن در بیرون خانه و حضور در اجتماع، در صورتی که طالبان وارد نظام می‌شوند، تضمین شود.

فرخنده زهرا نادری، از دیگر فعالان حقوق زنان و عضو پیشین پارلمان افغانستان به صدای امریکا گفت ارزش های قانون اساسی به خصوص موارد مرتبط به آزادی های زنان، "خط سرخ" است که نباید از آن عبور کرد. عطیه مهربان، دیگر فعال حقوق زنان به صدای امریکا گفت که زلمی خلیلزاد، فرستاده خاص امریکا برای صلح افغانستان، در جریان سفرهای اخیر خود به این کشور، با زنان هیچ دیداری نداشته و این مسئله نشان می دهد که به خواست های زنان در این مذاکرات توجهی صورت نمی گیرد.

خانم مهربان افزود که تعداد اندکی از زنانی که از سوی حکومت در روند گفتگو های صلح شامل شده اند، از نسل جدید نمایندگی نمی کنند.

طالبان در زمان حاکمیت شان در افغانستان، حق آموزش، فعالیت در بیرون از منزل و حضور زنان در ادارات دولتی و غیر دولتی را ممنوع کرده بودند و برای بیرون شدن از خانه، باید از سوی یکی از مرد های خانواده همراهی می شدند.

تبصره آریانا افغانستان آنلاین: اینکه مذاکرات صلح با طالبان که با مداخله امریکا و حضور خلیل زاد در جریان است، چه نتیجه واقعا صلح آمیزی برای جامعه خونین افغانستان به وجود خواهد آورد، از تصور و حدس و گمان فرسخ ها فاصله دارد. گرچه عصر و زمان و شرایط برای همه تغییرات زیادی را فراهم ساخته است، ولی تجربه تلخ سالهای حکمروایی طالبان بر خاک افغانستان با آمریت و نفوذ بدون شک پاکستان و قوای عسکری آن با محدودیت افراطی بر تابعین و ملت افغان، مخصوصاً طبقه اناث نهایت مظلوم آن، چیزی نیست که مردم ما را مشوش و پریشان نسازد.

با وجود قیود و مظلومی که بهر حال بر زنان و دختران افغان همین الان هم موجود است و خشونت در حال صعود در همه اکناف مملکت بر آن مظلومان صورت می گیرد، با آنها طبقه زنان افغانستان توانسته است قدم های مثبتی را در پیشرفت های اجتماعی بردارند. اینان در پهلوی هر نوع تحصیلات، در امور معارف، صحیه، تجارت و اکثر فعالیت های مهم سهیم گردیده اند. اینکه با وعده صلح و ختم جنگ های خونین که تا نبینیم، باور نمیکنیم، چه پیشنهادات و ممانعت هایی از جانب گروه طالب بر محیط و مخصوصاً بر زنان افغان نازل میگردد، ترس آن البته که بسیار موجود است، مخصوصاً که راپور بالا مشعر است که هیچ مذاکره و تماسی از جانب خلیل زاد در رابطه به آزادی های قانونی و مشروع طبقه اناث افغانستان قبل از مذاکرات، صورت نگرفته است.

پایان